

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 16.Gf.40.005/2025/7-II.

A felperes:

Felperes

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Imre Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd)

(felperesi képviselő címe)

Az alperes:

Alperes

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Dányi Szilárd ügyvéd

(alperesi képviselő címe)

A per tárgya: jogalap nélküli gazdagodás

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 12.G.40.043/2024/19.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 (tizenöt) napon belül az alperesnek 889.000 (nyolcszáznyolcvankilencezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes önálló képviseleti joggal felruházott vezető tisztségviselője 2019. augusztus 5. napjától 2022. október 4. napjáig képviselő2 volt. A társaság képviseletét ezen időponttól kezdődően képviselő4, képviselő2 anyósa látta el. A társaság működteti a Név1 Sportszövetség női NB I. A csoportjába tartozó Név2 női kosárlabda csapatot. A kosárlabda csapat mögött az alperest megelőzően a Cég1 állt, amelynek többségi tagja és vezető tisztségviselője képviselő3, képviselő2 házastársa.

[2] A Cég1 mint megrendelő és a felperes mint vállalkozó között 2019. július 29. napján vállalkozási szerződés jött létre kosárlabdacsarnok építése tárgyában. A felek közötti egyeztetések alkalmával a felperes ügyvezetője, valamint az alperes akkori ügyvezetője, képviselő2 szóban abban állapodtak meg, hogy a felperes az alperes részére közel 41 millió forintos támogatást fizet. A felperes a támogatásra vonatkozó megállapodás részleteiről egyeztetett könyvvizsgálójával, könyvvizsgáló, aki azt javasolta a feleknek, hogy a támogatást 40.989.600 forint helyett kerek összegben határozzák meg. A felperes végül a könyvvizsgáló javaslatára a támogatási összeget 40.986.000 forintban rögzítette az általa készített írásbeli szerződés-tervezeten.

[3] A felperes 2022. november 17. napján 40.986.000 forintot átutalt az alperes bankszámlájára.

[4] A felperes az írásbeli szerződést 2022. november 28. napján email-üzenetben azzal küldte meg az alperesnek, hogy „a könyvvizsgálóval folytatott egyeztetést követően mellékelten ... csatoljuk a Alperes-vel kötött támogatási szerződést is.”. A mellékelte okirat 1.2. pontja szerint a felek a sportfejlesztési támogatás összegét 40.986.000 forint összegben határozták meg, amelyet a támogató egy részletben, a szerződés aláírásának napján fizet meg a támogatottnak. Az okirat 2.2 pontjában rögzítésre került az alperes bankszámlaszáma, valamint a kapcsolattartók személye, a felperes részéről képviselő1, az alperes részéről képviselő2. A megküldött, 2022. november 17-i keltezéssel ellátott szerződést az alperes

részéről képviselő ügyvezető az alperes székhelyén aznap aláírta, majd leánya, képviselő3 vitte el a felpereshez.

[5] Az alperes 2022. december 7. napján kezdeményezte, hogy a támogatás összegét 41.000.000 forintra módosítsák, erre azonban utóbb már nem került sor.

[6] Az írásbeli szerződést a felperes ügyvezetője nem látta el aláírásával, annak általa is aláírt példányát nem juttatta vissza az alpereshez. Ennek ellenére a felperes a 40.986.000 forint összeget támogatásként lekönyvelte, majd a 2022. üzleti évre vonatkozó beszámolójában is feltüntette. 2023. évben a felperes a tételt támogatásról átminősítette követeléssé, az adóbevallását pedig a társasági adó szempontjából ennek megfelelően helyesbítette. A perbeli összeget ekkortól a felperes követelésként (téves utalás) tartja nyilván.

[7] A felperes 2023. június 6. napján felszólította az alperest, hogy a tévesen átutalt 40.989.600 forintot nyolc napon belül fizesse vissza, majd az alperes önkéntes teljesítése hiányában fizetési meghagyás kibocsátását kérte. A Közjegyző nevel veszprémi közjegyző által ügyszám1 ügyszám alatt kibocsátott fizetési meghagyással szemben az alperes ellentmondott, melynek folytán az eljárás perré alakult.

[8] A felperes többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:2. §-a és 6:579. §-a alapján kötelezze az alperest 40.986.000 forint tőke és ennek 2022. november 18. napjától a kifizetés napjáig tartó időtartamra a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamat, valamint az eljárással kapcsolatban felmerült perköltsége megfizetésére.

[9] Álláspontja szerint a peres felek között nem állt fenn üzleti kapcsolat, közöttük nem jött létre megrendelés, nem álltak szerződéses jogviszonyban, továbbá a felperest az ajándékozás szándéka sem vezette. A felperes 2022. november 17-én tévesen utalt át az alperes részére 40.986.000 forintot, amelyre az év végi könyvelési zárás kapcsán derült fény.

[10] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a felek szóban egyeztek meg arról, hogy a felperes az alperest a perbeli összeggel támogatja, melynek eredményeként a felperes ezen összeget 2022. november 17-én átutalta az alperes számlájára. A támogatás teljesítését követően, azaz utólag a felperes készített egy írásos szerződés tervezetet, amelyet az alperes törvényes képviselője aláírt és eljuttatott a felpereshez. A per alapjául szolgáló utalás tehát nem téves utalás volt, hanem a felek között szóban kötött támogatási megállapodás szerinti kifizetés, ezért ezen összeggel az alperes nem jogalap nélkül gazdagodott. Utalt arra, hogy a felperes a Kosárlabda Csarnok építésével kapcsolatban elszámolási vitába keveredett a perben nem álló Cég1-vel, és a vonatkozó

vállalkozási szerződést felmondta, amely elszámolási vita lehet vélhetőleg az oka annak, hogy a felperes a kosárlabda csapatot működtető gazdasági társaságnak adott támogatását ilyen módon próbálja meg visszaszerezni. Az alperes az utóbb pontosított kereset összegszerűségét nem vitatta.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a perköltség viselésére.

[12] Indokolásában a Ptk. 6:579. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a jogalap nélküli gazdagodási igényt megalapozó generálklauzula tényállásának fogalmi elemei a bizonyított vagyoni előny a gazdagodó oldalán, az, hogy a gazdagodó a vagyoni előnyt más rovására szerezze meg, valamint az, hogy a gazdagodásnak ne legyen elismert jogalapja. Megállapította, hogy az alperes oldalán mutakozó vagyoni előny kétségkívül fennállt, hiszen az alperes maga sem vitatta azt, hogy a követelt összeg a bankszámlájára 2022. november 17. napján megérkezett. Nem volt vitatott az sem, hogy az átutalásra a felperes bankszámlájáról, a felperes törvényes képviselője által adott megbízás révén került sor. A jogalap nélküli gazdagodás harmadik konjunktív feltétele azonban az elismert jogalap hiánya, amelyre vonatkozóan kizárólag a felperes előadása állt a bíróság rendelkezésére; ezen előadását pedig a felperes – az alperesi vitatásra figyelemmel – sem okirati bizonyítékkal, sem tanúvallomással nem tudta alátámasztani.

[13] A jogalap nélküli gazdagodás szubszidiárius szabálya nem alkalmazható akkor, ha a követelésnek más – akár jogszabályon, akár szerződésen alapuló – jogcíme van. Márpedig a per során az alperes tanúkkal, valamint okirati bizonyítékokkal támasztotta alá azon védekezését, hogy a felek között megállapodás jött létre 40.986.000 forint támogatás nyújtására vonatkozóan. Az elsőfokú bíróság elsősorban képviselő2 tanú vallomásának tulajdonított jelentőséget, amely szerint a szóbeli megállapodás közte és a felperes törvényes képviselője között jött létre akkor, amikor a tanú még az alperes vezető tisztségviselőjeként járt el a csarnoképítéssel kapcsolatos egyeztetések során. Megjegyezte, hogy a tanú által képviselt Cég2 és a felperes között per van folyamatban, de nem tapasztalható a tanú részéről olyan fokú elfogultság, amely a vallomása bizonyítékok köréből történő kirekesztésére okot adott volna. A tanú által elmondottakat támasztotta alá a peranyag részévé tett, felperes által készített írásbeli szerződés, amely pontosan tartalmazta az átutalt összeget, a peres felek és képviselőik adatait, az alperes bankszámlaszámát és az átutalás dátumát. Ezen okirat volt az, amelyet az alperes későbbi vezető tisztségviselője – módosítás nélkül – aláírt.

[14] Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított továbbá a felek közötti email-levelezésnek, valamint annak, hogy a felperes által megküldött 2022. november 28-ai elektronikus levél szövege szerint ahhoz a felperes csatolta az alperessel „kötött támogatási szerződést is”. A könyvvizsgáló tanúvallomása bizonyítékkul szolgált továbbá arra, hogy a szerződés tervezetét nemcsak az alperes, hanem a felperes könyvvizsgálója részére is a felperes email-címéről küldték meg. A felperes szerződéskötési szándékát igazolta a támogatási összeg tekintetében történt előzetes egyeztetés könyvvizsgáló, amelynek során a könyvvizsgáló javaslatára pontosították az átutalt összeget.

[15] Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 263. § (1) bekezdésére és 279. § (1) bekezdésére utalással megállapította, hogy a peres felek között valóban megállapodás jött létre a perbeli összeg támogatásként történő nyújtására nézve. A szóbeli megállapodásnak megfelelően a felperes a 40.986.000 forint összeget az alperes részére átutalással megfizette, az alperes a felperes teljesítését elfogadta, ezzel a megállapodás teljesedésbe ment, a kötelelem pedig a Ptk. 6:3. § a) pontja alapján megszűnt. Ezért nincs olyan összeg, amelynek átutalására jogalap nélkül került volna sor, a felperes keresete tehát megalapozatlan. A felperes érvelésével kapcsolatban megjegyezte, hogy a támogatási szerződés létrejöttének, illetve érvényességének nem feltétele az írásbeliség.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek helyt adó döntés meghozatalát. Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Kérte továbbá az alperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 279. § (1) bekezdését, a Pp. 263. § (1) bekezdését, a Pp. 265. § (1) bekezdését és 253. § b) pontját, továbbá a Ptk. 6:2. §-át és 6:579. §-át.

[17] Az elsőfokú bíróság döntését egy teljes mértékben elfogult tanú, képviselő² valótlan tartalmú tanúvallomására alapította, ezért a tévesen megállapított tényállás alapján téves jogi következtetéseket vont le. Az elsőfokú bíróság olyan vállalkozási szerződés teljesítésével kapcsolatban tett ténymegállapításokat, amely nem a peres felek között jött létre, amely tekintetében semmilyen bizonyítás nem zajlott le, és amelyről kizárólag egy elfogult tanú tett valótlan tartalmú nyilatkozatot. A hivatkozott vállalkozási szerződéssel kapcsolatban a felperes megjegyezte, hogy a módosított vállalkozási szerződésben foglalt határidőt nem lépte túl, így többletköltséget sem okozott. Az elsőfokú bíróság a valótlan tanúvallomás alapján erre a szerződésszegésre vezette vissza azt a ténymegállapítást, hogy a felperes támogatás útján kívánta volna kompenzálni az alperest. Ilyen megállapodás azonban nem jött létre, a felperes az alperesnek nem okozott kárt, már csak azért sem, mert a peres felek soha nem álltak egymással szerződéses jogviszonyban. Tény, hogy a felperes a Cég1-nek mintegy 760 millió forint támogatást és 311 millió forint kölcsönt nyújtott, emellett nem volt ok arra, hogy az alperest is támogatásban részesítse.

[18] Az elsőfokú ítélet tévesen utal arra, hogy a felperes egyeztetett volna könyvvizsgálójával a támogatásról. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott, 2022. november 28-án küldött e-mail csak annak bizonyítására lehet alkalmas, hogy a felek között egyeztetések történtek, egy szerződéstervezet megküldése azonban önmagában nem hoz létre szerződést. Az e-mailben az alperes olyan választ adott, amely az összeg módosítására irányult az aláírás érdekében, tehát 2022. december 7-én az alperes nem írt alá semmilyen támogatási szerződést. Az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy az alperes törvényes képviselője személyes meghallgatásán úgy nyilatkozott, hogy 2022. november 17-én írta alá a szerződést és azt ezt követően vitték át a felperesnek. Az alperesi állítás szerint tehát a felperes december

7-én küldte meg a támogatási szerződés tervezetét, de azt is állította, hogy már 2022. november 17-én aláírta a szerződést. Valójában a becsatolt támogatási szerződést az alperes a felperes részére soha nem küldte meg. A perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felek között a szerződés a Ptk. 6:63. § (1) bekezdése szerint létrejött. Az eljárás során azonban nem nyert bizonyítást, hogy kik, mikor, hol és milyen lényeges feltételekkel kötötték meg az alperes által állított támogatási szerződést. A bizonyítatlanságot az alperes terhére kellett volna értékelni.

[19] képviselő2 meghallgatása során azt állította, hogy a támogatási szerződésről négy szemközt állapodott meg a felperes törvényes képviselőjével. képviselő2 a 2022. augusztus 16. napján tartott egyeztetésen nem volt jelen, vele a felperesi törvényes képviselő a 2024. szeptemberi tárgyalást leszámítva soha nem találkozott, szóban nem egyeztetett és semmilyen formában nem kötött szóbeli megállapodást. A tanú nyilvánvalóan elfogult volt az alperes irányában, hiszen korábban az alperesi társaság ügyvezetését látta el, a felperessel perben és haragban is áll, emellett az alperes tulajdonosának közeli hozzátartozója. A tanú a megállapodás megkötésének időpontjára, illetve annak tartalmára és céljára sem tudott nyilatkozni. Tény továbbá, hogy az utalás időpontjában a tanú már nem volt az alperes törvényes képviselője.

[20] Az alperes által csatolt írásbeli szerződést kizárólag az alperes írta alá, így a felek között írásbeli szerződés létrejöttéről a Ptk. 6:70. § (3) bekezdése alapján nem lehet beszélni. A szerződés azt is tartalmazza, hogy azon a napon lép hatályba, amikor azt mindkét fél aláírta. A felperes nem kívánt szerződést kötni az alperessel, aláírásának hiányában a szerződés nem jött létre, illetve nem lépett hatályba. A tervezet a megállapodással kapcsolatos valamennyi jognyilatkozat érvényességéhez írásbeli alakot rendel, amelyből következik, hogy a szerződés megkötésére vonatkozó jognyilatkozatnak is írásban kell megtörténnie. Téves az az alperesi álláspont, hogy a banki átutalás ténye bizonyítja a szerződés létrejöttét. A Kúria eseti döntése alapján egy magatartás csak akkor eredményezi a szerződés létrejöttét, ha megállapítható, hogy a felek kölcsönösen kifejezték, hogy a megegyezés a szerződés lényeges tartalma tekintetében megtörtént. Az átutalás a felperes egyoldalú cselekménye, amelynek céljával kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy tévesen utalta át az összeget, miután nem kívánt az alperes részére támogatási célból pénzt adni.

[21] Az elsőfokú bíróságnak a felperes könyvvizetésével kapcsolatos fejtegetései irrelevánsak a per eldöntése szempontjából, mert a könyvelési adatok a megállapodás létrejöttét nem bizonyítják. A szerződés létrejöttének bizonyítottsága hiányában a jogalap nélküli gazdagodás valamennyi törvényi feltétele teljesült.

[22] A felperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelem körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság még az ítéletében sem rögzítette, hogy melyik fél oldalán állt a bizonyítási érdek. A felperes feltételezte, hogy a támogatási szerződés létrejöttének bizonyítása az alperes érdekében áll, ehhez képest az elsőfokú bíróság a felperes terhére értékelte azt, hogy a szerződés létre nem jötté vonatkozásában nem terjesztett elő bizonyítási indítványokat. Amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek kellett volna

bizonyítania, hogy a felek között nem jött létre a támogatási szerződés, akkor anyagi pervezetés körében kellett volna figyelmeztetni erre a felperest. Ennek elmulasztása súlyos eljárási szabálysértés, amelyre tekintettel a Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontja alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helyes, az elsőfokú bíróság a tényeket teljeskörűen feltárta és azokból érdemben helyes következtetéseket vont le.

[24] A felperes által a fellebbezésben kifogásolt tényállási elemek vonatkozásában az alperes előadta, hogy az elsőfokú ítéletben szereplő tények képviselő2 tanúvallomásán, mint a felperes által meg nem cáfolt bizonyítékon alapulnak. A felperes az elsőfokú eljárás során felhívás ellenére sem tett olyan tényeloadást, amely szerint a tanú által a vállalkozási szerződés teljesítésével kapcsolatban tett előadás ne lenne valós, csupán általánosságban utalt arra, hogy a tanú miért lehet elfogult. A felperes által a fellebbezésben ezzel kapcsolatban tett tényállításokat a Pp. 373. § (2) bekezdése folytán a másodfokú eljárásban figyelmen kívül kell hagyni.

[25] A felperesi előadással szemben az elsőfokú ítélet helyesen rögzíti, hogy a 2022. november 28-i e-mailt a felperes címéről küldték meg és az annak mellékleteként csatolt szerződéstervezet megegyezik az alperes törvényes képviselője által aláírt és a perben csatolt dokumentummal, illetve a felperes könyvvizsgálója által a felperestől kapott tervezet példányával. Az alperes előadta továbbá, hogy a támogatás összegét a felperes már 2022 novemberében átutalta az alperesnek, ezután az alperes valóban kérte a megállapodás szerinti összeg módosítását, de annak a felperes nem tett eleget, így ezt az alperes tudomásul vette. Az alperesi képviselő az elsőfokú eljárásban hivatkozott arra, hogy a törvényes képviselő rosszul emlékezett a szerződéstervezet érkezésének időpontjára, amelyből azonban nem az következik, hogy az általa előadottak nem felelnek meg a valóságnak, különösen, hogy ennek az ügy szempontjából semmi jelentősége nincs, mivel a felek között 2022. november 17-ig a megállapodás már létrejött és 2022. november 17-én a támogatás átutalásával teljességbe is ment.

[26] A fellebbezés arra is hivatkozik, hogy a támogatási szerződést az alperes a felperes részére soha nem küldte meg, amely ellentmond a felperes törvényes képviselője által tett nyilatkozatnak. A felperes a fellebbezésében vitatta képviselő2 tanú nyilatkozatát a 2022 augusztusában tartott egyeztetés tárgyában, ugyanakkor az elsőfokú eljárás során az elsőfokú bíróság felhívása ellenére nem tett olyan tényeloadást, hogy a tanú által előadottak nem valósak, illetve azok megcáfolására sem terjesztett elő bizonyítási indítványt. Az alperes kiemelte, hogy a szerződés létrejöttét nem csak a felperesi utalás ténye támasztja alá, hanem a felperes könyvvizsgálójának, könyvvizsgáló vallomása is.

[27] Az írásbeli szerződés létrejöttének hiányára irányuló felperesi hivatkozással szemben az alperes kiemelte, hogy az átutalás a szerződés utólagos írásba foglalása előtt megtörtént már, tehát a felperesnek tudnia kellett arról, hogy a felek egymással megállapodtak. Az utalás az alperes bankszámlájára irányult és nem a felperes által korábban támogatott Cég1 részére. Tény továbbá, hogy az utalás után a felperes készítette el az utólag írásba foglalt szerződést és küldte meg azt az alperesnek, amelyben a támogatás összege megegyezett az átutalt összeggel. Az utalással a felek közötti korábbi szóbeli megállapodás szerinti szerződés teljesedésbe ment, amelyet a felek utólag írásba is foglaltak, azt az alperes törvényes képviselője aláírta és eljuttatta a felpereshez. A felperes azonban a szerződést nem írta alá, illetve nem küldte meg az aláírt példányt az alperesnek, ez azonban a szerződéses jogviszony létrejöttét és a támogatás kifizetését nem teszi meg nem történtté, sem tévessé. Amennyiben az utalás téves lett volna és azt megelőzően a felek nem állapodtak volna meg, hogyan lehetséges az, hogy a tévesen utaló felperes maga foglalja írásba utólag a megállapodást, és küldi meg azt az alperesnek és a könyvvizsgálójának, aki a téves utalást le is könyveli. Erre a felperes semmilyen magyarázatot nem adott. A felperes állította, a szerződést nem ő szerkesztette, ezzel szemben mind az okirati bizonyítékok, mind könyvvizsgáló tanúvallomása igazolja, hogy a tervezet a felperestől kapott e-mail-lel együtt érkezett. A felperes törvényes képviselőjének személyes meghallgatásán tett nyilatkozata ezzel kapcsolatban részben valótlan, részben önmagának is ellentmondó.

[28] A felperes hatályon kívül helyezés iránti kérelmével összefüggésben az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes a perfelvételt lezáró végzés meghozatala előtt az elsőfokú bíróság figyelmeztetése ellenére észrevételt nem tett, holott amennyiben nem volt számára egyértelmű a perbeli bizonyítási teher alakulása, akkor ezt az elsőfokú bíróságnak jeleznie kellett volna. Azon felperesi tényállítás bizonyítása, hogy a nem vitatottan megtörtént utalás téves volt, a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte, amelyet a felperes semmivel sem bizonyított, illetve erre kísérletet sem tett. Téves az a felperesi álláspont, hogy a felperesi oldalon csak negatív bizonyítás merült volna fel, amely teljesítése lehetetlen. Ezzel ellentétben a felperesnek módja lett volna bizonyítani az állítólagosan téves utalás körülményeit. A Pp. 384. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére önmagában egyébként sem szolgálhat alapul, hogy az elsőfokú bíróság pervezetése helytelen volt, tehát a felperes hatályon kívül helyezés iránti kérelme mindenképpen megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság a felperes állításával ellentétben az eljárás lényeges szabályait nem sértette meg, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatásának vagy hatályon kívül helyezésének nincs helye.

[29] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében bírálta felül, mert annak első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[30] A felperes fellebbezése nem alapos.

[31] A felperes másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére irányult, ezért az ítéltáblának először azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által hivatkozott okból, azaz a bizonyítási érdek meghatározásának

hiánya vagy esetleges téves alkalmazása olyan lényeges, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértésnek minősül-e, amely miatt eltérő anyagi pervezetés alkalmazása, illetve az elsőfokú eljárás megismétlése lenne szükséges. Az elsőfokú bíróság valóban nem alkalmazott külön anyagi pervezetést a bizonyítási teher vonatkozásában, ilyen kötelezettsége azonban csak akkor lett volna, ha a felek között vita alakult volna ki a bizonyítandó tényeket illetően. Az alperes ugyanakkor alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásának [27] bekezdésében tévesen fejtette ki, hogy a jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereset konjunktív feltételei közül a gazdagodás jogalap nélküli jellegét a felperesnek kellett volna bizonyítania.

[32] A jogalap nélküli gazdagodás jogcíme mellett a felperesnek az alperes oldalán jelentkező vagyoni előny és a felperesi oldalon keletkező vagyoni hátrány tényét kellett bizonyítani, ezzel szemben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a gazdagodás szerződéses jogalapon történt. Az elsőfokú bíróság azonban a tényállás aggálytalan megállapításához szükséges bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, elmaradt bizonyítás pótlására irányuló indítványa az alperesnek sem volt, így az ítéltábla eltérő anyagi pervezetés alkalmazását nem látta indokoltnak. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére ezért – a későbbiekben kifejtettek alapján – nem volt ok.

[33] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból ugyanakkor az ítéltábla a Cégl és a felperes közötti vállalkozási szerződés teljesítésével, illetve megszegésével, az utóbbiból eredő többletköltségekkel, valamint a felek közötti támogatási szerződés megkötésének indokaival kapcsolatos megállapításokat mellőzi.

[34] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak érdemi jogi indokaival is egyetértett, azokat a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján csak utal, illetve a fellebbezésben írtakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[35] A korábban kifejtettek szerint a perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felek között szóbeli megállapodás jött létre a támogatás tárgyában. Az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetéssel állapította meg, hogy az alperes e bizonyítási kötelezettségének az általa csatolt okiratok mellett az indítványozott tanúk, így képviselő² és könyvvizsgáló vallomásával eleget tett.

[36] A perben nem vitás tény, hogy a támogatási összeget a felperes 2022. november 17-én utalta át az alperes számlájára. Ezután a felperes 2022. november 28-án egy 2022. november 17-i keltezéssel ellátott szerződés-tervezetet küldött meg a könyvvizsgálójának, illetve az alperesnek. Könyvvizsgáló tanúvallomása alapján megállapítható, hogy a két szerződés-tervezet azonos volt. A tervezet tartalmazta a felek nevét és a támogatási összeget is.

[37] A per során a felperes, illetve törvényes képviselője semmilyen logikus és életszerű magyarázattal nem tudott szolgálni arra nézve, hogy amennyiben 2022. november 17-én tévedésből utalt át egy közel 41 millió forintos összeget az alperesnek, úgy miként fordulhatott elő, hogy az átutalást követően olyan támogatási szerződéstervezetet készített és küldött meg az alperesnek, amelyben a támogatottként az alperes szerepel és a támogatási összeg az átutalt összeggel azonos. Arra sem tudott magyarázattal szolgálni, hogy miért könyvelte le 2022-ban a tévesen átutalt összeget támogatásként.

[38] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte képviselő2 tanúvallomását, amely nemcsak a felperes által készített szerződés-tervezet tartalmával, de a felperesi könyvvizsgáló, könyvvizsgáló tanúvallomásával és az átutalás tényével is összhangban állt. A rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetése alapján az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felek között szóbeli megállapodás jött létre a támogatás tárgyában, amely megállapodás a felperestől származó átutalással teljességbe ment. A támogatási szerződés szóban, annak írásba foglalása nélkül is létrejöhetett, a felperesi aláírás nélküli tervezetnek ezért csak annyiban kell jelentőséget tulajdonítani, hogy az a felek szóbeli szerződésének tartalmát igazolja.

[39] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság indokolásával csak annyiban nem értett egyet, hogy a szerződés aláírására vonatkozó kötelezettség a Ptk. 1:4. § bekezdése szerinti elvből nem vezethető le, ezért az ezzel kapcsolatos hivatkozást a döntés indokai közül mellőzi.

[40] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint helybenhagyta.

[41] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviseletével felmerült másodfokú perköltség viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2025. május 14.

Dr. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
előadó bíró

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.
bíró